

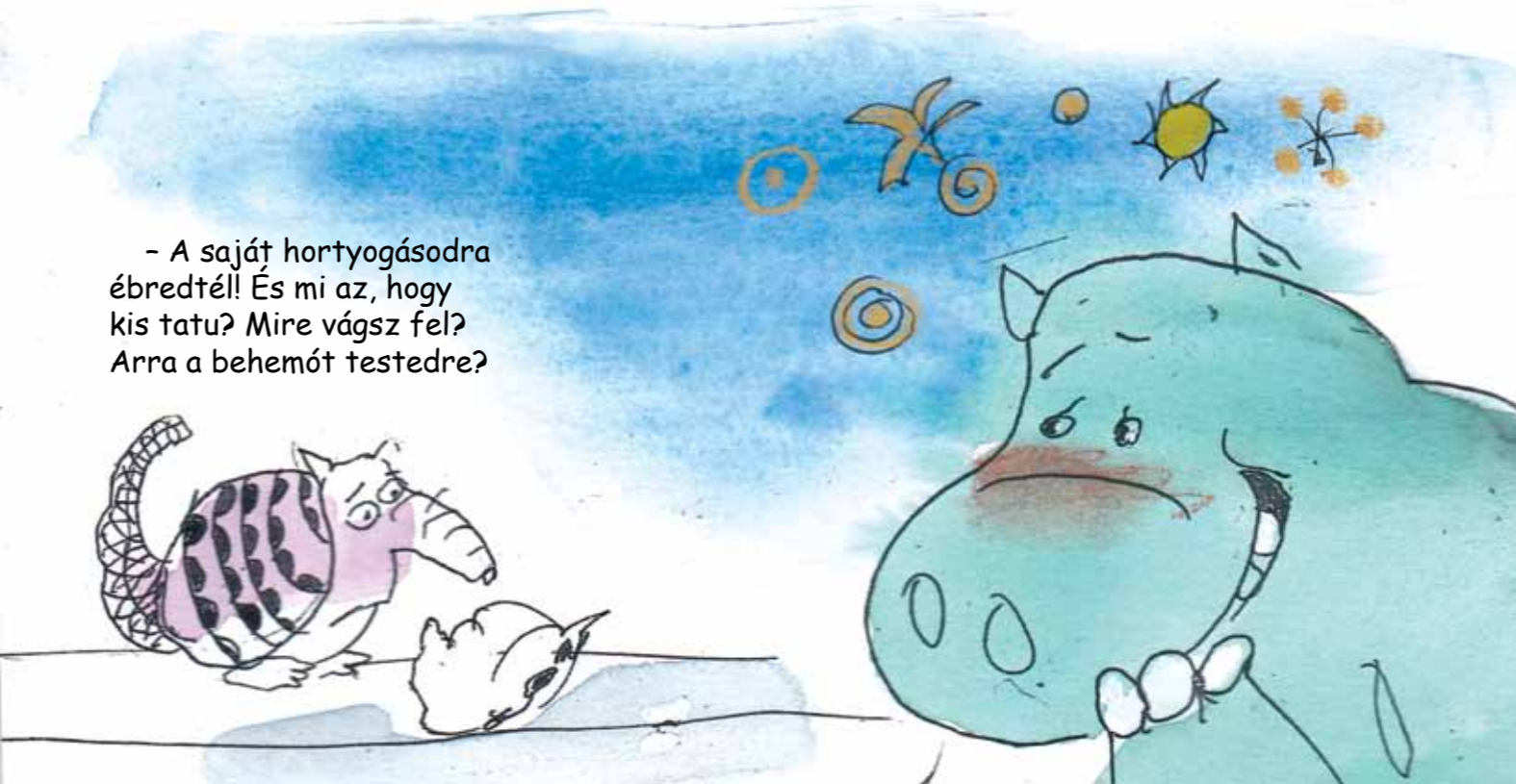
ÁÁÁÁÁ

Az éjszaka csendjét egy iszonyatos ásítás szakította félbe.

- Az áldóját! Itt sehol sem lehet pihenni? - méltatlankodott a kis tatu. - Először az oroszlán csámcsog álmában, aztán az elefánt fújja ki a párnát a fejem alól azzal a nagy orrával, most meg ez is!

- Bocsánat, kis tatu, nevetlen voltam! Igazad van, még tényleg tart az éjjel! Az éjszaka tündére még csak nem is cihelődik. De mitől riadtam föl?

- A saját hortyogásodra ébredtél! És mi az, hogy kis tatu? Mire vágysz fel? Arra a behemót testedre?

- Tudom már, mire riadtam fel! Csoda-
szép madarokról álmodtam. Egy festékgyár
kéménye felett repültek, amelyből színesebbnél
színesebb füst szállingózott, és aki átszállt
fölötte, gyönyörű lett! Na, én is ilyen szép
akartam lenni!

Ha végigmászom,
végre nem csak egy
kövér fickó leszek,
hanem szép és bátor
is! - gondoltam. -
Az is lehet, hogy
körbehordanak az
állatkertben, és min-
denki büszke lesz
rám. Tán még dupla
ebédet is kapok!

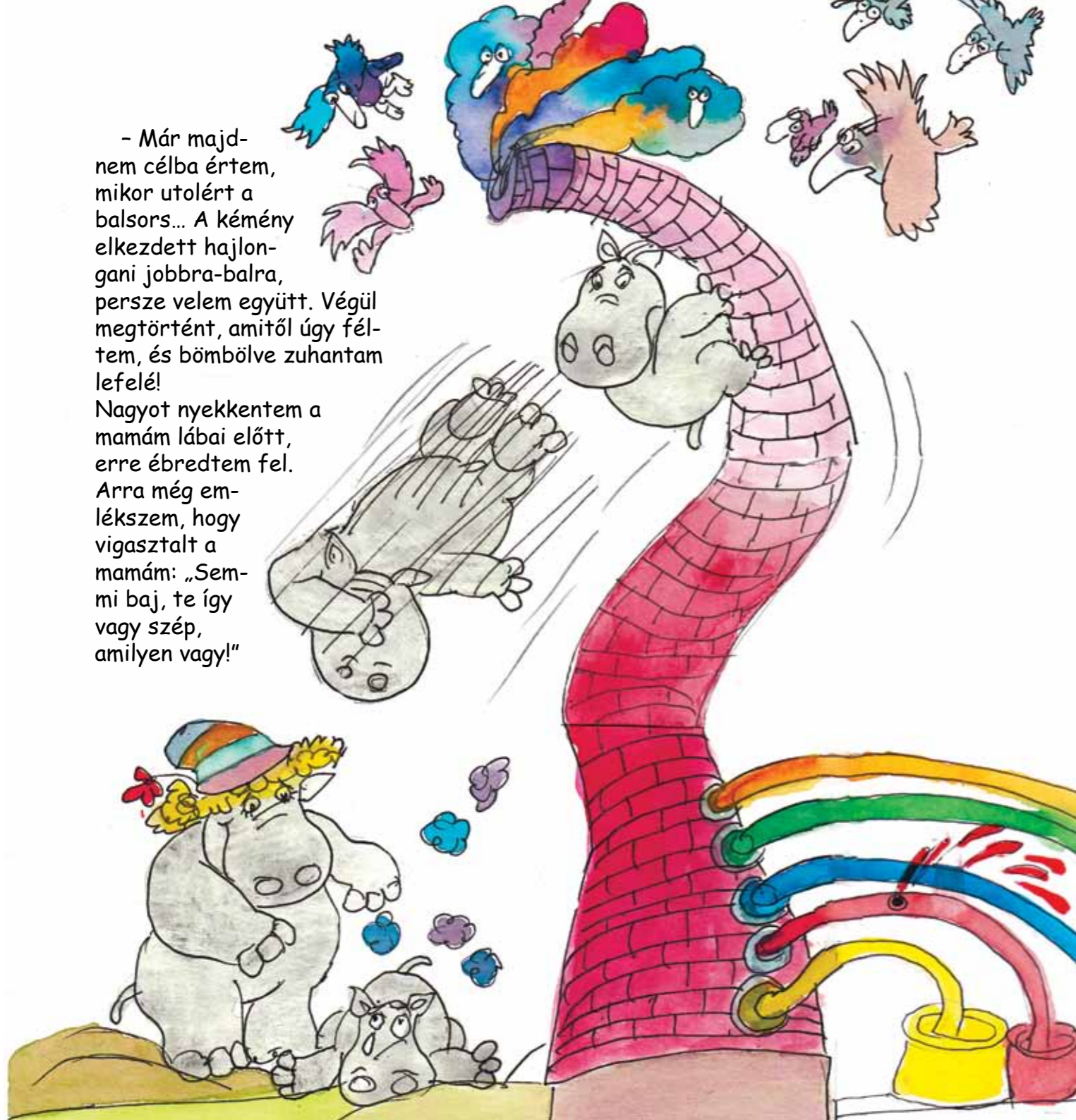

- Gyere vissza, ez
nem neked való! - ja-
jongott közben lent
a mama.

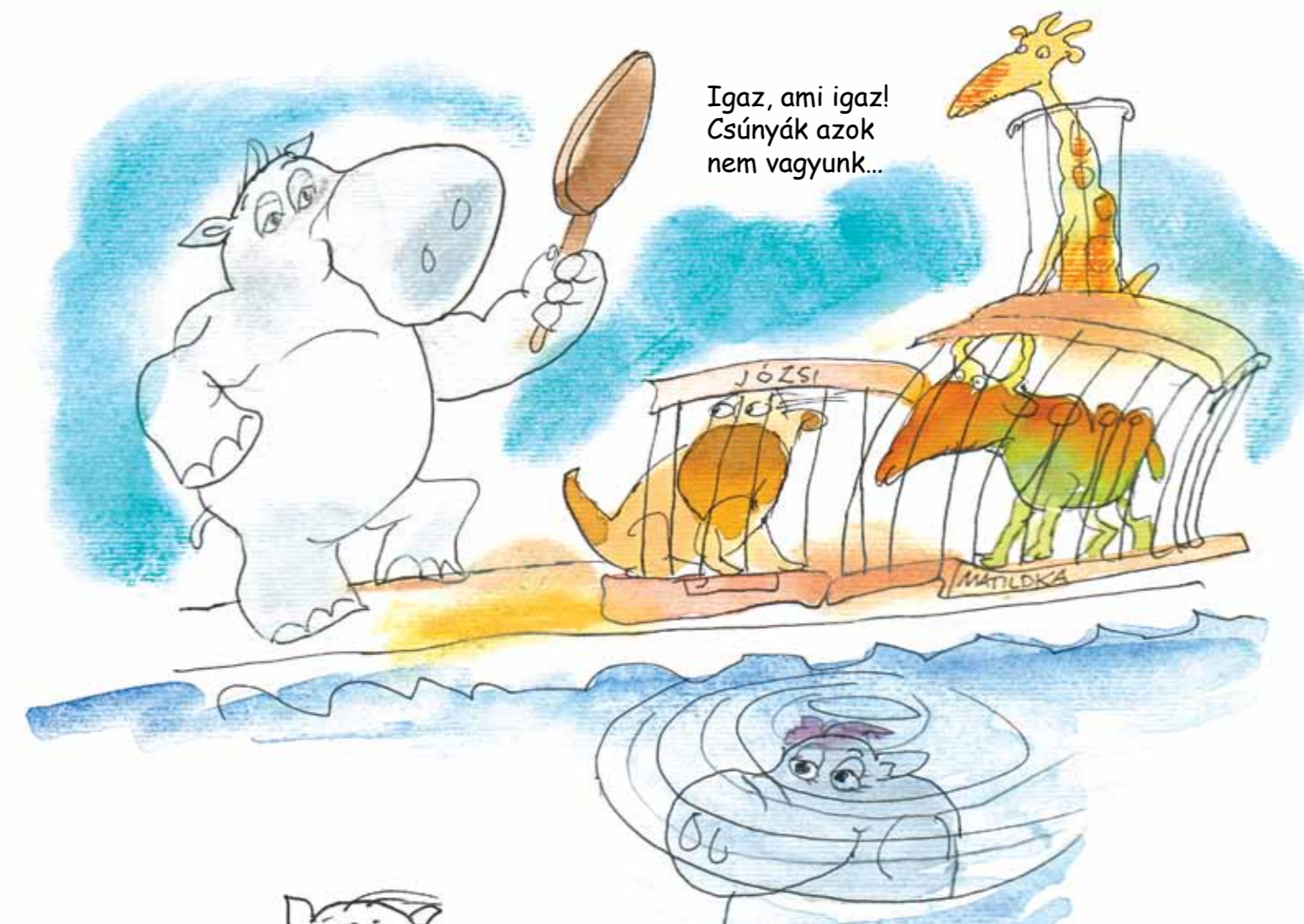

- Már majdnem célba értem, mikor utolért a balsors... A kémény elkezdett hajlongani jobbra-balra, persze velem együtt. Végül megtörtént, amitől úgy féltem, és bömbölve zuhantam lefelé!

Nagyot nyekkentem a mamám lábai előtt, erre ébredtem fel. Arra még emlékszem, hogy vigasztalt a mamám: „Semmi baj, te így vagy szép, amilyen vagy!”

Igaz, ami igaz!
Csúnyák azok
nem vagyunk...

Gömbölyű az alakunk és szép sima a bőrünk, nem úgy, mint szegény szomszéd orrszarvúnak, akit a Teremtő csúnyán összegyűrt. És még nem is beszéltem a rendkívül csinos, turcsi orrunkról! Persze még így is szégyenlősek vagyunk, ezért bújunk mindig a víz alá. De a vidámság is jellemző ránk, nem úgy, mint az orrszarvúra, akinek a bőréről a legjobb vicc is lepatтан.